

РЕШЕНИЕ

№ 125

гр. Варна, 07.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Маринела Г. Дончева

Членове: Петя Ив. Петрова
Росица Сл. Станчева

при участието на секретаря Юлия П. Калчева
като разгледа докладваното от Маринела Г. Дончева Въззивно гражданско дело № 20223000500251 по описа за 2022 година

за да се произнесе, съобрази следното :

Подадена е въззивна жалба от КПКОНПИ чрез Н. В. В. – ст.инспектор в ТД гр. Варна срещу решение № 260007/30.03.2022 год по гр.д. № 294/2019 год на Окръжен съд Разград, с което са отхвърлени исковете за отнемане на незаконно придобито имущество срещу С. Р. С. с ЕГН ***** и М. Г. М. с ЕГН *. По съображения за незаконосъобразност и необоснованост на решението, въззивникът моли за неговата отмяна и постановяване на друго, с което исковете бъдат уважени. Претендира присъждане на разноски. Нередовностите на исковата молба са отстранени в срок с подадената уточнителна молба вх. № 4176/04.07.2022 год.

В постъпилия отговор от С. Р. С. с ЕГН ***** и М. Г. М. с ЕГН ***** чрез адв. Е. И. Ф. от АК Варна е изразено становище за неоснователност на въззивната жалба и за потвърждаване на решението.

Съставът на Апелативен съд Варна намира, че въззивната жалба е подадена в срок от легитимирана страна и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което е процесуално допустима

Предмет на разглеждане са искове, предявени от КПКОНПИ срещу С. Р. С. и М. Г. М. с правно осн. чл. 142 ал.2 т.2 във вр. с чл. 141 от ЗПКОНПИ, срещу С. Р. С. с правно осн. чл. 142 ал.2 т.1 във вр. с чл. 141 от ЗПКОНПИ и срещу М. Г. М. с правно осн. чл. 142 ал.2 т.4 вр. чл. 141 от ЗПКОНПИ за отнемане на незаконно придобито имущество на обща стойност по всички искове в размер на 151 948,09 лв след допуснато изменение на иска.

От събраните по делото доказателства е установено от фактическа страна следното:

Ответникът С. Р. С. е бил привлечен като обвиняем по ДП № 330 ЗМ-122/2018 год на ОД на МВР Разград за престъпление по чл. 159а, ал.2 т.6 във вр. с ал.1 и чл. 26 ал.1 от НК попадащо в предметния обхват на чл. 108 ал.1 т.5 от ЗПКОНПИ. Въз основа на уведомление рег.№ В 539/20.06.2018 год от Районна прокуратура Разград с протокол № ТД 04 ВА/УВ-9728/12.07.2018 год на КПКОНПИ е образувана проверка за установяване на незаконно придобито имущество срещу С. Р. С..

Проверката обхваща периода 12.07.2008 – 12.07.2018 год. В рамките на този период ответниците са били съпрузи до 25.05.2016 год, когато е влязло в сила решението за прекратяване на брака им.

В хода на проверката Комисията е установила значително несъответствие по смисъла на §1 т.3 от закона, поради което с решение № 1333/03.07.2019 год е образувано производство по чл. 116 ал.1 от ЗПКОНПИ.

В началото на проверявания период ответниците не са притежавали парични средства по банкови сметки и недвижими имоти според заключението на ССЕ. През време на брака ответницата М. Г. М. е придобила собствеността върху недвижим имот чрез дарение, поради което и същият не е предмет на отнемане.

По делото са назначени съдебно-оценителни, автотехнически и съдебно-счетоводни експертизи. От тях се установява следното:

През процесния период ответниците са получили доходи в общ размер **163 445,55 лв** от: трудови възнаграждения, продажба на дружествени дялове, социални помощи и обезщетения, дарения (признати от КПКОНПИ в исковата молба), заеми, банкови кредити. За същия период разходите на домакинството са в общ размер **118 642,69 лв**, в т.ч. обичайни разходи по

данни от НСИ, платени данъци и такси, извънредни разходи, алиментни задължения. Нетният доход е в размер на **44 802,89 лв.**

През проверявания период ответниците са придобили имущество на обща стойност **219 624,51 лв** според заключението на тройната ССЕ. В тази сума са включени стойностите на придобитите недвижими имоти на обща стойност **185 000 лв**; МПС на обща стойност **9300 лв** по данни съответно от съдебно-оценителната и съдебно-автотехническата експертизи; дружествени дялове в търговски дружества в размер на **300 лв**. От тази сума следва да се приспадат: **18 500 лв** - стойността на имота в гр. Варна – Сграда за търговия с идентификатор 10135.1501.973.52, тъй като този имот, респ. паричната му равностойност не фигурират в петитума на исковата молба. Не следва да се включват в имуществото внесените суми по банкови сметки в размер на **10 621,70 лв**, които не са налични към края на периода, погасените суми по банкови кредити в размер на **4553,78 лв** и вноските от трети лица в размер на **350 лв**, които също не са налични. В края на периода е налична сума в размер на **8899,03 лв** по спестовна сметка с титуляр М. Г. М. в „ОББ“ АД. След приспадане на посочените суми, наличното имущество, за придобиването на което не са установени законни източници е в размер на **185 599,03 лв**. Несъответствието между нетния доход и имуществото е в размер на **140 796,14 лв**.

При така изяснената фактическа обстановка съдът намира следното:

Настоящият състав споделя преобладаващата практика, според която основната предпоставка за отнемането е наличието на превишение на имуществото, налично в края на проверявания период в сравнение с това в началото на периода, когато това превишение надхвърля размера, посочен в §1 т.3 от ДР на ЗПКОНПИ. Съгласно дефиницията, дадена в §1 т.4 от допълнителните разпоредби на закона имущество е всякакъв вид собственост, материална или нематериална, движима или недвижима, ограничени вещни права, както и юридически документи, доказващи правото на собственост или други вещни права. Подлежи на отнемане само това имущество, за което е установено значително несъответствие с нетния доход, който от своя страна представлява разликата между всички приходи и източници на финансиране и размера на извършените обичайни и извънредни разходи от проверяваното лице.

От текста на разпоредбите следва, че акцентът се поставя върху изискването за законност на доходите, т.е. те да не са придобити от незаконен източник или от осъществяването на забранена от закона дейност. Начинът на получаването на парични средства - в брой, превод по сметка в банка, системи за бързи разплащания и др. е без значение за това дали същите представляват законен доход. Законността на доходите се определя от основанията за тяхното плащане, съответно за получаването им. Затова в раздела доходи на ответниците правилно са поставени паричните суми, получени чрез дарения от близки роднини, които се признават от ищеца в исковата молба.

На отнемане обаче подлежи имущество - чл.141 от ЗПКОНПИ, а не доход. За да е възможно отнемането на някакво имущество, то: 1/ трябва да съществува реално /да е налично/ към момента на приключването на проверката, като част от патримониума на проверяваното лице или 2/ да е във владение на лицата по чл.143, чл.144, чл.145 и чл.146 от ЗПКОНПИ /защото разпорежданията, които са направени в тяхна полза, са непротивопоставими на държавата/, а само 3/ в случаите, когато с него е сключена възмездна разпоредителна сделка с трето добросъвестно лице, поради която сделка отнемането е невъзможно/защото разпореждането е противопоставимо на държавата/, се присъжда паричната равностойност. В случаите, когато чрез получените парични средства, които не са налични към момента на предявяване на иска, са придобити имущества, то на отнемане ще подлежат тези имущества. Паричните средства, които са изразходвани и не са налични, доколкото не е установено да са трансформирани в реални активи или да се намират по сметка на проверяваното лице или на лицата по чл.143, чл.144, чл.145 и чл.146 от ЗПКОНПИ, не попадат в предметния обхват на чл.141 и чл.142, ал. 2 от ЗПКОНПИ и не подлежат на отнемане.

От данните по делото се установява наличността само на сума в размер н а **8899,03 лв** по спестовна сметка с титуляр М. Г. М. в „ОББ“ АД. Останалите претендирани суми, получени по сключените от ответниците разпоредителни сделки или са вложени в придобиването на други имущества (признато от ищеца), които на свой ред също са били отчуждени, или са били изразходвани. От съпоставката между установения по делото размер на нетния доход и стойността на придобитото имущество се констатира

несъответствие в размер на **140 796,14 лв.**, който е недостатъчен да покрие критерия по §1 т.3 от ДР на ЗПКОНПИ.

В тежест на ищеца е да докаже, какво имущество притежават проверяваното или свързаните с него лица в края на проверявания период. Не е в тежест на ответниците да доказват, че изтеглените суми или наредените плащания са вложени в придобиването на друго имущество или погасяване на задължения, както и че придобитото имущество е потребено, изоставено, обезценено /в т. ч. повредено или изхабено/, унищожено или погинало. В случая разпоредбите на чл.142, ал.1 от ЗПКОНПИ, съответно чл.151 от ЗПКОНПИ не могат да намерят приложение. В молбата за уточняване на иска, депозирана пред настоящата инстанция, въззивникът изрично е заявил, че в патримониума на ответниците няма налично имущество с изключение на сумата 8899,03 лв по банкова сметка с титуляр М. Г. М.. Посочената сума е съобразена от първоинстанционния съд при постановяване на решението му.

По изложените мотиви настоящият състав намира че обжалваното решение е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на спора в тежест на въззивника следва да се възложат разноските за настоящата инстанция, както следва: държавна такса в размер на 3038,96 лв по сметка на Апелативен съд Варна и 4569 лв – адвокатско възнаграждение на адв. Е. И. Ф. на осн. чл. 38 от ЗА.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260007/30.03.2022 год. по гр.д. № 294/2019 год. на Окръжен съд Разград.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, БУЛСТАТ 129010997 да заплати по сметка на Апелативен съд - Варна държавна такса в размер на 3038,96 лв.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, БУЛСТАТ 129010997 да заплати на адвокат Е. И. Ф. от Адвокатска колегия Варна сумата 4569 лв. – адвокатско възнаграждение на осн. чл. 38 от Закона за адвокатурата.

Решението подлежи на касационно обжалване в едномесечен срок от

съобщаването му на страните пред ВКС на РБ при условията на чл. 280 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____